

[Lysholt Hansen.]

ligger sådan, er det naturligt, at ministeriet lader disse nye forslag grundigt gennemarbejde og tager en forhandling med kommunerne, inden der forelægges forslag her i det høje ting.

Jeg så, at dagbladet „Politiken“ i går havde fundet frem til, at begrundelsen for denne udskydelse af revisionen var, at bibliotekerne tog munden for fuld. Jeg kender ikke biblioteksrådets indstilling, men jeg tvivler på, at „Politiken“s bedømmelse er helt retfærdig overfor bibliotekerne, idet biblioteksrådet jo ikke er domineret af bibliotekarere, men af repræsentanter for vore forskellige kommuneformer, og hvis tanken var, at det var bibliotekarerne, der stillede så store krav, synes jeg, de skal have lov til at blive rensset her.

Løvrigt vil jeg udtrykke håb om, at der kommer noget positivt ud af de undersøgelser, ministeriet vil foretage, inden loven kommer til behandling i næste samling. Jeg har nemlig som formand for et ret stort bibliotek erfaring for, at 1950-lovens tilskudssatser ikke i enhver henseende er, som de bør være for at animere til det videst mulige biblioteksarbejde. Således er det en kendsgerning, at centralbibliotekerne har store tab på det biblioteksarbejde, der udføres i landkommunerne, specielt efter at man også har fået pligt til at stille børnebøger til rådighed for bibliotekerne i landkommunerne. Jeg tillægger centralbibliotekernes assistance til landbibliotekerne meget stor betydning, og jeg håber, at ministeriets overvejelser vil munde ud i tilskudssatser, der giver et sådant økonomisk grundlag for arbejdet, at det kan udbygges yderligere til gavn for lånerne på landet.

Gennemførelse af lovens bestemmelse om, at der efter 1960 skal oprettes biblioteker i kommuner, når en biblioteksforening, støttet af 10 pct. af vælgerne, fremsætter anmodning derom, vil også i sig selv stille øgede krav til vore centralbiblioteker.

Jeg vil forøvrigt gerne i denne forbindelse spørge den højtærede minister, hvor mange

biblioteker der er oprettet i landkommunerne siden 1950, og hvor mange kommuner der endnu ikke har oprettet bibliotek. Jeg spørger om dette dels for at få et indtryk af, i hvor høj grad indførelsen af skæringsåret 1960 har virket animerende med hensyn til at få oprettet biblioteker i de kommuner, der indtil 1950 ikke havde løst opgaven, dels for at påminde de kommuner, der ikke har klaret opgaven, om, at vi nu nærmer os det skæringsår, hvor folk i kommunen, hvis de ønsker det, kan kræve at få et bibliotek oprettet.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag om at udskyde revisionen et år til hurtig og velvillig behandling.

Østergaard: Jeg finder ingen anledning til at komme nærmere ind på enkeltheder. Motiveringen for, at revisionen skal udsættes til næste år, forekommer mig at være ret velbegrundet, og derfor kan jeg på mit partis vegne give tilslutning dertil.

Hvidberg: Min partigruppe vil også kunne tilslutte sig den højtærede undervisningsministers forslag om en udskydelse på et år af revisionen af folkebiblioteksloven af 1950.

I sin skriftlige fremsættelse nævner den højtærede minister, at folkebibliotekerne ved lov af 1950 opnåede store økonomiske fordele. Det er også fuldstændig rigtigt, og derfor vil det næppe kunne skade bibliotekerne at vente lidt med en ajourføring af deres satser.

Som almindeligt medlem her i tinget føler man sig noget usikker med hensyn til sagen, eftersom vi ikke har haft lejlighed til at læse den indstilling, som er fremkommet fra biblioteksrådet. Man må stole på den højtærede ministers fremstilling, men vi andre ved jo ikke, om der i indstillingen skulle være ting, som måske trængte sig på, således at det var uheldigt at vente. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om det ikke var muligt for os medlemmer at få